

ת"פ 27072/10/19 - מדינת ישראל נגד מאיר פרץ

בית משפט השלום בקריית גת

20 פברואר 2020

ת"פ 27072-10-19 מדינת ישראל ואח' נ' פרץ

בפני כב' השופטת טל לחיאני שהם

מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד פיינר

נגד

מאיר פרץ

המאשימה

הנאשם

הכרעת דין

כללי

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו ביצוע עבירת איסור נהיגה בחוף הים, עבירה לפי **סעיפים 2 ו-7 לחוק איסור נהיגה ברכב בחוף הים התשנ"ז - 1997** (להלן: "**חוק איסור נהיגה**"), עבירת איסור הכנסת רכב, עבירה לפי **סעיף 5 לתקנות שמורות הטבע (סדרים והתנהגות) תשל"ט - 1979** (להלן: "**התקנות**"), בצירוף **סעיף 57(ב) לחוק גנים לאומיים, שמורות טבע, אתרים לאומיים ואתרי הנצחה, תשנ"ח - 1998** (להלן: "**החוק**"), ועבירת אי ציות להוראות, עבירה לפי **תקנה 15 לתקנות וסעיף 57(ב) לחוק**.

2. כעולה מעובדות כתב האישום, ביום 24/08/18, בשעה 15:59, בחוף ניצנים, המוכר כשמורת טבע, נסע הנאשם ברכב מסוג בומברדיה, מ.ר. 16-130-28, אשר נמצא בבעלותו, על רצועת הקרקע במרחק של פחות מ-100 מטר מקו המים, וזאת בניגוד לשילוט המוצב בכניסה לחוף האוסר על נהיגה בחוף הים והכנסת רכבים.

מענה לכתב האישום

3. ביום 28/11/19 טען הנאשם כי הרכב המצולם איננו רכבו וכי לא שהה במקום באותו המועד. לטענתו, מספר הרישוי המתועד בתמונות מסתיים בספרות 23 ולא 28, כמו רכבו. כמו כן, טען כי לוחית הרישוי של רכבו בצבע ירוק וכי לוחית הרישוי המצולמת היא בצבע צהוב. עוד טען כי על רכבו אין דגלים, וזאת בניגוד לרכב המצולם.

לטענת הנאשם, ביצע בעבר עבירה במקום זה, בגינה שילם קנס בסך 1,000 ₪, ומאז לא התקרב למקום.

ניתוח הראיות

4. אין מחלוקת בין הצדדים, בדבר היות חוף ניצנים חלק משמורת טבע בה אסור לנהוג בחוף הים.

הדברים עולים באופן ברור מעדות הפקח, **ע"ת 2, מר אביתר בן אבי** (להלן: "**הפקח**"), לפיה האירוע אירע בתוך

השמורה, ובחוף מוצבים שלטים המורים על איסור כניסת רכב לחוף (עמוד 4 שורה 8 ועמוד 5 שורות 3-4).

הדברים אף עולים ממוצגים שהוגשו.

ת/1 - מפה בו סומנו גבולות שמורת הטבע, תוך שהפקח סימן בנקודה כחולה את מקום ביצוע העבירה, בתוך גבולות השמורה, וכן **ת/2** - תמונות המתעדות את השילוט המוצג בחוף.

5. עוד אין מחלוקת כי הנאשם הוא בעלים של רכב שטח שמספרו 16-130-28. כך עולה מתע"צ שהוגש (**ת/4**) וכן מדברי הנאשם עצמו (**עמוד 8 שורה 25**).

6. עיקר המחלוקת בין הצדדים נסובה סביב סוגיית זיהוי הרכב שתועד על ידי הפקח ביום האירוע.

מעדות הפקח עולה כי ביום האירוע, 24/08/18, במהלך פעילות אכיפה בשמורת הטבע ניצנים, הוא זיהה רכב שנוסע על חוף הים מכיוון צפון לכיוון דרום (**עמוד 6 שורות 24-25**).

עוד עולה כי הפקח תיעד ביצוע העבירה (**ת/3 א ות/3ב תמונה עליונה**) ובאמצעות תוכנה ייעודית לכך, סימן היכן בוצעה העבירה (**ת/1**).

ממוצגים אלה ניתן לראות בבירור כי מקום ביצוע העבירה הוא בתוך שמורת טבע וכי תועד רכב שטח, אשר בשלב זה לא ניתן לזיהוי, נוסע על גבי חולות השמורה.

עוד העיד הפקח כי ביצע מדידה באמצעות מכשור מתאים ועלה כי הרכב נמצא במרחק של 39 מטרים בלבד מקו המים (**עמוד 7 שורות 1-2**).

כך יוצא כי עצם ביצוע העבירה הוכח, שכן רכב שטח תועד כשהוא נוסע בתוך שמורת הטבע, במרחק של פחות מ-100 מטר מקו המים.

7. באשר לזיהוי הרכב - כעולה מעדות הפקח, תמונה **ת/3ב** (תמונה תחתונה) מתעדת אף את לוחית הזיהוי של הרכב שביצע את העבירה. אומנם בחקירתו הנגדית הבהיר כי התמונה בה מתועד הרכב עם לוחית הרישוי צולמה בתוך השמורה ולא על קו החוף, אך הסביר כי קודם דאג לתעד עצם ביצוע העבירה ומיד אחר כך את מספר לוחית הרישוי של הרכב שביצע את העבירה (**עמוד 7 שורות 16-23**).

עדות עולה בקנה אחד עם השעות שמצויות על גבי התמונות, המעלות כי התמונות צולמו באותו יום ובאותה השעה.

מהמפורט ניתן לקבוע כי הרכב שמתועד בת/3 א ות/3ב, תמונה עליונה, הוא אותו הרכב המתועד בת/3ב תמונה תחתונה.

באשר למספר לוחית הזיהוי, במענה לכתב האישום טען הנאשם כי הספרה האחרונה ברכב שמתועד היא 3 ועל כן אין מדובר ברכבו. עוד טען כי לרכבו אין דגלים כפי שניתן לראות ברכב שתועד ביום העבירה. אלא שעיון במספר לוחית הרישוי של הרכב מעלה באופן ברור כי מספר לוחית הרישוי המתועדת הוא 16-130-28. עוד אין ספק כי מספר האחרון באותה לוחית רישוי הוא לא 3. כמו כן, תמונה 5/ת, אשר מתעדת את רכבו של הנאשם ממועד אחר, מעלה כי לרכבו של הנאשם יש דגלים ובכך אף יש להחליש את טענתו בדבר טעות בזיהוי.

8. כשאלה פני הדברים, אני קובעת כי המאשימה עמדה בנטל הבאת הראיות והוכיחה מעל לכל ספק סביר העובדות המפורטות בכתב האישום, ומשכך אני מרשיעה את הנאשם בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום.

ניתנה היום, כ"ה שבט תש"פ, 20 פברואר 2020, בהעדר הצדדים.